

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 3T/39/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7616010236
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Rusnák
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2017:7616010236.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves samosudca JUDr. Radoslav Rusnák na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18. apríla 2017 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní:

1.) K. S., N.. XX.X.XXXX v Spišskej Novej Vsi, okres Spišská Nová Ves, trvale bytom B. N. M., L.. W. XXXX/XX, okres Spišská Nová Ves, bez pracovného pomeru,

2.) T. H., N.. XX.X.XXXX v Spišskej Novej Vsi, okres Spišská Nová Ves, trvale bytom B. N. M., L.. W. XXXX/XX, okres Spišská Nová Ves, živnostník,

u z n á v a j ú s a z a v i n n ý c h , ž e

dňa 5. februára 2013 v Spišskej Novej Vsi, po predchádzajúcej vzájomnej dohode o podvodnom vylákaní finančných prostriedkov prostredníctvom získania pôžičky, spoločne prišli do predajne KOHEX s. r. o., Štefánikovo nám. 6, kde obžalovaná K. S. na základe predstieraného deklarovania skutočnosti, že má čistý mesačný príjem v sume 310,- €, ktorý jej mal plynúť z pracovného pomeru v spol. Qatro s. r. o., Spišská Nová Ves, čo pred sprostredkovateľom pôžičky uviedol obžalovaný T. H., ktorý na zdokladovanie uvedeného predložil aj falošné potvrdenie o jej zamestnaní, uzatvorila so spol. Consumer Financial Holding, a. s., zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 478,- €, určený na financovanie kúpy televízora zn. Panasonic, ktorý sa spolu s jeho navýšením zaviazala splácať v 31 mesačných splátkach po 20,- €, následne obžalovaný T. H. si po zaplatení akontácie 200,- € uvedený televízor aj prevzal, pričom obžalovanej K. S. ako odmenu za uvedené konanie vyplatil sumu 50,- €, neskôr v zmysle dohodnutých podmienok ani jednu splátku nesplatila, čím spol. Consumer Financial Holding, a. s., Hlavné nám. č. 12, Kežmarok, IČO: 31 674 631, spôsobili škodu vo výške 593,34 €,

t e d a

spoločným konaním vylákali od iného úver tým, že ho uviedli do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie a tak mu spôsobili malú škodu,

č í m s p á c h a l i

prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona a za to

s a o d s u d z u j ú

Obžalovaná K. S.:

Podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j) Tr. zákona, § 38 ods. 3 Tr. zákona, s použitím § 39 ods. 1 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon trestu jej podmienene odkladá a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka.

Obžalovaný T. H.:

Podľa § 44 Tr. zákona upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zákona, pretože trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T 131/2014 zo dňa 30. 5. 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 13. 6. 2014 v trvaní 1 roka s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 18 mesiacov v spojení s uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T 131/2014 zo dňa 3. 2. 2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7Tos 22/2016 zo dňa 12. 5. 2016, ktorým bolo vyslovené, že v skúšobnej dobe sa neosvedčil a trest odňatia slobody v trvaní 1 roka vykoná, pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného, za dostatočný.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku sú obžalovaní T. H. P. K. S. povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť poškodenému Intrum Justitia Slovakia, s. r. o., Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35831154, škodu vo výške 593,34 €.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Spišskej Novej Vsi podal na tunajší súd obžalobu na obvinených K. S. P. T. H. pre trestný čin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, ktorý je popísaný vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaná K. S. na hlavnom pojednávaní vyhlásila, že je nevinná, následne využila svoje právo a nevyviedla, a preto bola prečítaná jej výpoveď z prípravného konania.

Vo výpovedi dňa 11. 2. 2016 uviedla, že bratranec - obžalovaný T. H. prišiel za ňou s tým, aby išli do predajne KOHEX. T. H. jej nič ohľadne toho nepovedal, nevedela, na čo ide do predajne, a čo sa tam bude diať. Tam podpísala „nejaké papiere“, na základe ktorých jej mal byť predaný televízor, avšak nevedela uviesť, či ho zobral obžalovaný, alebo nie, ona nič nebrala. Za to, že s ním pôjde do predajne jej obžalovaný sľúbil a dal 50,- €, ktoré zobrala na jedlo pre deti. Po predložení zmluvy o pôžičke, uviedla, že túto podpísala v predajni, kde bola s obžalovaným, nevedela si spomenúť na dátum. V tom čase poberala len materský príspevok 315,- € mesačne, a preto nemala peniaze na zaplatenie akontácie v sume 200,- € za kúpený tovar, nevedela uviesť, kto to zaplatil. V predajni s predavačom komunikoval len T. H., jej sa nikto nič nepýtal, predložila iba občiansky preukaz kvôli vyplneniu údajov v zmluve, nepredkladala ani žiadne potvrdenie o príjme, nevidela však, že by nejaký doklad dával aj obžalovaný. Obžalovaná ďalej tvrdila, že nevedela o akú zmluvu ide, nikto jej nič nevysvetlil, nikto sa jej nepýtal na to, či vie čítať a písať.

Obžalovaný T. H. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný, následne vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní. Uviedol, že on nebol s obžalovanou v predajni, nedával jej žiadne peniaze a nevie, že by obžalovaná zobrala nejaký televízor. Pokiaľ aj niečo obžalovaná spáchala, konala sama. Pozná ju od malička, je jeho sestrenica, preto je voči nemu zaujatá a aj preto povedala, že to on spáchal. Urobila to preto, lebo chcela byť s ním, ale on nechcel, keďže je jeho sesternicou. On o žiadnej zmluve nič nevie, nebol za obžalovanou v dobe, kedy bolo vedené trestné stíhanie, a nežiadal od nej žiadne vysvetlenie. Obžalovaný v rámci odstraňovania rozporov vo výpovediach z prípravného konania a na hlavnom pojednávaní priznal, že bol v tejto predajni raz aj v minulosti, kde uzatváral na živnosť nejakú zmluvu. Potvrdil pravdivosť svojej výpovede z prípravného konania, že obžalovaná mu ponúkala 50,- € pokiaľ nájde kupca na televízor. Spoločnosť Qatro, s.r.o. pozná, keďže tam v rokoch 2006-2007 pracoval.

Svedkyňa Mgr. Z. W. - splnomocnenec poškodeného vypovedala zhodne ako v prípravnom konaní. Potvrdila, že obžalovaná uzatvorila v predajni KOHEX, s.r.o. v Spišskej Novej Vsi, zmluvu o pôžičke

so spol. Consumer Financial Holding, a. s., č. 1024765535, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 478,- €, určený na financovanie kúpy televízora zn. Panasonic, ktorý sa spolu s navýšením zaviazala splácať v 31 mesačných splátkach po 20,- €. Bola zaplatená akontácia 200,- €, avšak kto ju zaplatil, nevedela nič povedať. Televízor bol obžalovanej ako novej klientke vydaný, avšak tá ďalej splátky neuhrádzala. Postup pri uzatváraní zmluvy bol taký, že predavač si vyžiadala a overil platnosť občianskeho preukazu obžalovanej, do centra spoločnosti zaslal predložené potvrdenie o zamestnaní pravdepodobne faxom. Nevedela však uviesť, ako sa overoval zamestnávateľ na potvrdení, obvykle sa to vykonávalo prostredníctvom živnostenského alebo obchodného registra. Uviedla, že sa kontroluje aj platnosť telefónneho čísla zamestnávateľa v zmluve, nevedela ako to bolo v tomto prípade. Klienti pri podpise zmluvy sú oboznamovaní s jej obsahom, so všeobecnými obchodnými podmienkami, čo robí predajca. V prípade klientov, ktorí nevedia čítať a písať, sú títo hodnotení z hľadiska rizikovosti, väčšinou sa však k tomu nepriznajú. V prípade, ak by obžalovaná uviedla pravdivé informácie o svojom príjme a o tom, že v danom čase bola na rodičovskej dovolenke, nebola by s ňou uzavretá zmluva o pôžičke.

Svedok Q. V.Ý. - bývalý predavač na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní. Uviedol, že pokiaľ niekto prejavil záujem o tovar, bol od neho vypýtaný občiansky preukaz a doklad o príjme. Potom bola vypísaná zmluva, kde sa dohodli splátky, aké je klient ochotný platiť. Následne doklady zasielal cez systém spoločnosti Consumer Finance Holding, ktorí to posúdili a zaslali odpoveď, či sa to môže alebo nemôže zmluva schváliť. V prípade súhlasu sa zmluva dala podpísať klientovi, ktorý si zobral tovar a zaplatil akontáciu. Na zmluvu, ktorá bola uzavretá s obžalovanou a na to, či tam bol aj T. H. si nevedel spomenúť, potvrdil však, že tam určite bola obžalovaná, ktorá zmluvu uzavrela. Svedkovi súd predložil predmetnú zmluvu o pôžičke a potvrdenie o príjme, k čomu uviedol, že na zmluve je jeho podpis ako sprostredkovateľa, na detaily si už nespomenul. Na otázky odpovedal, že v predajni vykonával činnosť pri uzatváraní zmlúv. Pokiaľ si poškodená spoločnosť vyžiadala potvrdenie o výške príjmu, tak doklad faxoval, nevedel si spomenúť či sa to vyznačovalo aj v zmluve. Nevedel uviesť, či obžalovaná pri podpise zmluvy uvádzala, že nevie čítať a písať, nevedel, či obžalovaná zmluvu prečítala. Klient bol však informovaný o najpodstatnejších častiach zmluvy, hlavne o všeobecných obchodných podmienkach, výške splátky, termíne splácania a podobne. Zmluvy o pôžičke chodili uzatvárať väčšinou ľudia zo slabých sociálnych vrstiev, pričom počas pôsobenia svedka na danej pozícii, teda tri roky, nikto dopredu z klientov neoznámil, že nevie čítať a písať. Poškodená spoločnosť podľa svedka nedala zákaz poskytovať takýto ľuďom pôžičky.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané nasledovné listinné dôkazy:

- trestné stíhanie bolo iniciované z podnetu Kriminálnej polície OR PZ v Spišskej Novej Vsi,
- zo zmluvy o pôžičke č. 1024765535 uzatvorenej so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, vyplynulo, že s obžalovanou bola uzatvorená dňa 5. 2. 2013 zmluva s predmetom financovania pôžičky - televízora Panasonic TX 42 X 50 v celkovej kúpnej cene 678,- € (akontácia 200,- €) s tým, že mesačná splátka predstavuje sumu 20,- €, ktorú sa zaviazala zaplatiť v 31 mesačných splátkach, kde uviedla, že je zamestnaná od apríla 2011 u zamestnávateľa Qatro, s. r. o., Letecká 37, Spišská Nová Ves a dosahuje čistý mesačný príjem 310,- € (zmluva obsahuje aj telefónne číslo zamestnávateľa 0534422719).
- z potvrdenia zamestnávateľa o príjme predložené pri podpise zmluvy vyplynulo, že obžalovaná pracuje v spoločnosti Qatro s.r.o. s mesačným príjmom 310,- € od 1.4.2011
- z faktúry odberateľa K. S., dodávateľa K., s. r. o. so sídlom Š. N. X, B. N. M., s variabilným symbolom XXXXXXXX s dátumom vyhotovenia 5. 2. 2013 a dobou splatnosti 12. 2. 2013 bolo zistené, že obžalovanej bola fakturovaná suma za dodanie televízora v sume 678,- €, vzhľadom na zaplatenú sumu 200,- € ostávala povinnosť uhradiť sumu 478,- €,
- z prehľadu splátok vyplynulo, kedy a v akých sumách mala obžalovaná pôžičku splácať,
- zo správy spoločnosti Qatro, s. r. o. Spišská Nová Ves, Letecká 37, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 31674631, bolo zistené, že v uvedenej spoločnosti obžalovaná nikdy nepracovala a nebol s ňou uzatvorený pracovno-právny vzťah, či už pracovná zmluva alebo dohoda mimo pracovného pomeru,
- z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Spišskej Novej Vsi vyplynulo, že obžalovaná bola od 1.11.2011 do 31.5.2014 poberateľkou rodičovského príspevku na syna T. S. v sume 199,60 € mesačne v roku 2013 a v sume 203,20 € mesačne v roku 2014, prídavkov na štyri maloleté deti v celkovej sume 115,50 € mesačne v roku 2013,
- zo správy Sociálnej poisťovne, pobočka Spišská Nová Ves vyplynulo, že obžalovaná sa v registri poistencov a sporiteľov nenachádza, nepoberá dôchodok a nie je registrovaná ako zamestnanec a ani ako samostatne zárobkovo činná osoba,

- z výpočtu splátok bolo zistené, že pri splácaní dlžnej sumy 478,- € 31 mesačnými splátkami po 20,- € predstavuje ročná percentuálna miera nákladov 21,34 %,
- z predžalobnej upomienky bolo zistené, že poškodená spoločnosť oznámila obžalovanej vzniknutý nedoplatok.

Súd hodnotiac uvedené dôkazy jednotlivo a vo vzájomnom súhrne podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku dospel k záveru, že skutok sa stal, ako je popísaný vo výroku tohto rozsudku.

Na podklade zmluvy o pôžičke č. 1024765535 spoločnosti Consumer Financial Holding a. s. (ako aj faktúry a prehľadu splátok) bolo nepochybne v konaní dokázané, že obžalovanej dňa 5. februára 2013 v Spišskej Novej Vsi, v predajni firmy KOHEX s. r. o., Štefánikovo nám. 6, bol poskytnutý úver vo výške 678,- € určený na financovanie kúpy televízora zn. Panasonic, ktorý sa spolu s navýšením zaviazala splácať v 31 mesačných splátkach po 20,- €, pričom predmet plnenia - televízor bol odovzdaný po podpise zmluvy. Pri podpise bola zaplatená akontácia v sume 200,- €, obžalovaná napriek zmluve už ďalšie splátky neuhrádzala. Uvedené skutočnosti boli potvrdené nielen zmluvou, ale aj obžalovanou, ktorá potvrdila, že v predajni podpisovala „nejaké papiere“. Uzavretie zmluvy s obžalovanou potvrdil svedok Q. V., toto vyplynulo aj z výpovede svedkyne Mgr. Z. W..

Z výpovede týchto svedkov bolo preukázané aj to, že podmienkou uzavretia predmetnej zmluvy bolo doloženie potvrdenia o príjme z pracovnej činnosti u konkrétneho zamestnávateľa. To sa stalo i v prípade obžalovanej, kedy pred uzavretím zmluvy bolo predložené potvrdenie zamestnávateľa o príjme (č. I. 8), ktorého obsahom bolo deklarované, že obžalovaná pracuje v spoločnosti QATRO s. r. o. Spišská Nová Ves od 1. 4. 2011, pracovný pomer má na dobu neurčitú s čistým mesačným príjmom 310,- €. Ďalej bolo nepochybne dokázané, že obžalovaná v tejto spoločnosti nikdy nepracovala (správa spoločnosti QUATRO s. r. o.), nemala teda príjem z pracovnej činnosti, pričom z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Spišskej Novej Vsi v nadväznosti na správu Sociálnej poisťovne, pobočka Spišská Nová Ves vyplynulo, že v dobe uzavretia zmluvy poberala iba rodičovského príspevku na syna, resp. rodinné prídavky, čo obžalovaná sama potvrdila.

Vyššie uvedené dôkazy teda vo svojom súhrne jednoznačne dokazujú, že obžalovaná uzatvorila predmetnú zmluvu o pôžičke na nákup televízora, ktorý bol odovzdaný predajcom, ktorému uviedla doložila nepravdivé údaje o príjme z pracovnej činnosti a o svojom zamestnaní, dohodnuté splátky pôžičky však nesplácala, čím bola spôsobená škoda poškodenej strane vo výške 593,34 € (požičaná suma + primerané úroky).

Obranu obžalovaného T. H., že v podstate nemal s vecou nič spoločné a iba obžalovaná od neho žiadala za sumu 50,- €, aby pozháňal kupca na televízor, súd vyhodnotil ako účelovú a nepravdivú. Obžalovaný bol počas prípravného konania usvedčený spoluobžalovanou, že bol to práve on, ktorý navrhol, aby išli do obchodu, v obchode práve on komunikoval s predavačom a po podpise zmluvy jej vyplatil 50,- €. Keďže svoje konanie popísala tak, že v predajni predložila iba občiansky preukaz na overenie totožnosti a podpisovala „nejaké papiere“, súd vzhľadom na objektívne zistenia aj na podklade výpovede svedka Q. V.É. dospel k záveru, že bol to práve obžalovaný, ktorý zaplatil akontáciu 200,- € (obžalovaná na to nemala peniaze), predložil sfaľšované potvrdenie o príjme a pracovnej činnosti obžalovanej a prevzal predmet plnenia - televízor. Obžalovaná bola pritom nová klientka na rozdiel od obžalovaného, ktorý teda poznal pomery a dokonca vo firme Qatro s. r. o. aj v minulosti pracoval. Je potrebné zdôrazniť aj to, že obžalovaná po výpovedi spoluobžalovaného pred súdom sa vyjadrila tak, že práve on bol s ňou v predajni.

Obdobne za účelovú súd vyhodnotil aj obranu obžalovanej, že v podstate nemala vedomosť o obsahu zmluvy, keďže nevie čítať a písať (vie sa podpísať), pričom jej nebola vysvetlená, čo bolo vyvrátené svedkom Q. V., ktorý potvrdil, že každý klient bol o najpodstatnejších častiach zmluvy, hlavne o všeobecných obchodných podmienkach, výške splátky, termíne splácania vždy informovaný, čím vyvrátil tvrdenia, že v podstate „o ničom nevedela“. K tomu pristupuje fakt, že obžalovaná bola zjavne pasívna, keďže bezdôvodne sa nezaujímal o vec, aké „papiere“ vlastne podpisuje, neupozornila, že nevie čítať a písať (na to sa „sťažuje“ až v tomto konaní), na druhej strane si bola dostatočne vedomá, že za to dostane 50,- € od Romana Ferenca, čo bola jej prvoradá motivácia. Ako osoba spôsobilá na právne úkony sa preukázala občianskym preukazom vedomá si miesta (predajňa), kde sa nachádza. Nemožno opomenúť, že predavači sú povinní uzatvárať zmluvy týkajúcich sa činnosti spoločností aj s osobami,

ktoré nevedia čítať a písať, nie je však možné od nich vyžadovať, aby sa každého zákazníka pýtali, či je tomu tak.

Keďže vina obžalovaných bola týmito dôkazmi jednoznačne a nepochybne preukázaná, súd ich uznal za vinných zo spáchania skutku popísaného vo výroku tohto rozsudku.

Po subjektívnej aj objektívnej stránke obžalovaní naplnili skutkovú podstatu spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona, pretože spoločným konaním vylákali od iného úver tým, že ho uviedli do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie a splácanie úveru a tak mu spôsobili malú škodu v zmysle § 125 ods. 1 Tr. zákona. Obžalovaní sa uvedeného prečinu dopustili tým, že po vzájomnej dohode pri uzatváraní predmetnej zmluvy predstierali uvedením nepravdivých údajov o zamestnaní a výške príjmov, že obžalovaná pracuje a má príjem z pracovnej činnosti, čo bola podmienka pre uzatvorenie zmluvy, čím poškodenej spoločnosti spôsobili škodu, ktorá nepresahuje najmenej desaťnásobok sumy 266,- €. Súd sa nestotožnil s tvrdením obhajcu obžalovanej (záverečná reč), že jej konanie nie je prečinom s poukazom na ustanovenie § 10 ods. 2 Tr. zákona. Práve naopak, závažnosť konania obžalovanej vzhľadom na všetky zákonné podmienky uvedené v tomto ustanovení, je vyššia ako nepatrná.

Obaja konali v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zákona, keďže chceli porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorý sleduje ochranu majetku osôb a organizácií pred podvodnými konaniami páchatel'ov, ktorými sa obohacujú na úkor tohto majetku. Motívom ich konania bola snaha obohatiť sa, v prípade obžalovanej snaha získať peniaze na vylepšenie svojej zlej sociálnej situácie.

V súvislosti s tvrdením obhajoby obžalovanej, že v danom prípade je nutné aplikovať tzv. zásadu „ultima ratio“ súd uvádza, že toto nie je možné použiť bezvýhradne a všeobecne, čo je i prípad obžalovanej. Poškodená spoločnosť v rámci zachovania opatrnosti žiadala od obžalovanej deklarovanie jej zamestnania a príjmu, inak by zmluvu neuzatvorila, čo bolo dokázané najmä výpoveďou Mgr. Z. W.. Uvedené súd vyhodnotil tak, že poškodená spoločnosť vykonala všetky potrebné úkony v súvislosti s opatnosťou pri uzavretí zmluvy. Súd poukazuje i na to, že aj pokiaľ by boli poškodeným overované údaje priamo od spoločností uvádzaných v dokladoch o zamestnaní a príjme, druhá strana takéto údaje zachovajúc právo na ochranu osobných údajov zamestnancov nemusí vôbec poskytnúť. Aplikácia zásady by sa takto teoreticky mohla vzťahovať napríklad vtedy, ak by to vôbec spoločnosť nevyžadovala. Bezhraničným uplatňovaním tejto zásady opatrnosti zo strany poškodených (čiže overovaním akýchkoľvek údajov pri akomkoľvek obchodnom alebo podobnom právnom vzťahu) by nemohli byť konania páchatel'ov vôbec posúdené v trestnoprávnej rovine. Obžalovaná v prejednávanej príhode v dobe skutku si bola vedomá, že nespĺňa podmienky pre uzavretie zmluvy a už vtedy vedela, že nemôže (vzhľadom na jej príjmové a sociálne pomery) a nebude splátky platiť, nehovoriac už o tom, že predmet plnenia prevzal spoluobvinený, ktorý v zmluve nefiguroval.

Obžalovaná K. S. je matkou 5 detí, žije so svojim druhom. Je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie, poberá dávku v hmotnej núdzi a prídavky na štyri deti. Z miesta bydliska má všeobecnú charakteristiku. Doposiaľ nebola priestupkovo riešená a ani odsúdená v trestnom konaní.

Obžalovaný T. H. je ženatý, otec 13 detí. Rodina žije v jednoizbovom nájomnom byte. Spolu s manželkou sú poberateľmi sociálnych dávok. Z miesta bydliska má všeobecnú charakteristiku, nemá záznam v evidencii priestupkov. Bol 6 krát odsúdený, právny význam majú nasledovné odsúdenia: trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T 131/2014 zo dňa 30. 5. 2014 (právoplatnosť 13. 6. 2014) bol odsúdený pre prečin ohrozovanie mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1, 3 Tr. zákona okrem iného k trestu odňatia slobody v trvaní 1 roka so skúšobnou dobou 1 roka a 6 mesiacov, t. j. do 14. 12. 2015, trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1T 46/2015 zo dňa 9. 7. 2015 (právoplatnosť 22. 7. 2015) bol odsúdený pre prečin ohrozovanie mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1, 3 Tr. zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov na skúšobnú dobu 2 rokov, t. j. do 23. 7. 2017.

Pri rozhodovaní o treste súd vychádzal z ustanovení § 31 Tr. zákona a § 34 Tr. zákona, teda z účelu trestu a zásad jeho ukladania. V zmysle § 34 ods. 3 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu obžalovanej, jej pomery, možnosti nápravy.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom trestnej činnosti tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona súd môže páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného zákonom, ak vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom, bolo pre páchatela neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

U obžalovanej K. S. súd zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. 1) Tr. zákona, že pred spáchaním trestného činu viedla riadny život, priťažujúcu okolnosť nezistil žiadnu. Keďže prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, súd jej podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona vymeral trest v rozpätí zákonom ustanovenej trestnej sadzby zníženej na hornej hranici o jednu tretinu.

Súd obžalovanej uložil trest odňatia slobody, keďže iný druh trestu by nespĺnil svoj účel. Aplikoval však ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zákona a mimoriadne znížil tento trest pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby (trest odňatia slobody od 1 - 5 rokov), pretože prihliadol najmä na jej pomery (matka 5 detí, bez príjmu), ktoré motivovali jej konanie (sumu 50,- €, ktorú dostala od spoluobžalovaného použila na nákup potravín). Súd mal za to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom by bolo pre obžalovanú vzhľadom na okolnosti prípadu neprímerane prísne, na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Preto jej súd uložil primeraný trest odňatia slobody vychádzajúc z ustanovenia § 39 ods. 3 Tr. zákona, ktorého výkon jej podmienene odložil na skúšobnú dobu na samej dolnej hranici trestnej sadzby, keďže obžalovaná doposiaľ viedla riadny život.

U obžalovaného T. H. súd podľa § 44 Tr. zákona upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zákona, pretože mal za to, že bol splnené zákonné podmienky pre daný postup. Súd pokladal trest uložený skorším rozhodnutím, a to trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T 131/2014 zo dňa 30. 5. 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 13. 6. 2014 v trvaní 1 roka s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu 18 mesiacov v spojení s uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T 131/2014 zo dňa 3. 2. 2016 a v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7Tos 22/2016 zo dňa 12. 5. 2016, ktorým bolo vyslovené, že v skúšobnej dobe sa neosvedčil a trest odňatia slobody v trvaní 1 roka vykoná, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný s prihliadnutím aj na čas spáchania prejednávaneho trestného činu.

V tzv. adhéznom konaní poškodená spoločnosť Consumer Financial Holding, a. s., Kežmarok, sa pripojila s nárokom na náhradu škody k trestnému konaniu vo výške 593,34 €. V priebehu konania došlo k postúpeniu tejto pohľadávky na spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s. r. o., Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35831154. Keďže súd nemal pochybnosti o oprávnenosti nároku poškodeného, oboch obžalovaných zaviazal podľa § 287 ods. 1 Tr. zákona spoločne a nerozdielne zaplatiť poškodenému uplatnenú škodu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od jeho oznámenia na tunajší súd.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Obžalovaný môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku

uvedeného v obžalobe.

Poškodený môže odvolaním napadnúť nesprávnosť výroku o náhrade škody. Oprávnená osoba sa po vyhlásení rozsudku môže odvolania výslovne vzdať alebo podané odvolanie môže výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.